

عنوان مقاله:

دانش آسیب دیده ما: درآمدی بر چالش کارآمدی علوم انسانی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات معرفتی در دانشگاه اسلامی، دوره 17، شماره 54 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

احمد سلحشوری

رحمان پاریاد

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش حاضر ضمن تبیین مولفه های دانش و اطلاعات، چالش کارآمدی در علوم انسانی را مورد واکاوی قرار داده است. پیشرفتهای روزافزون انسان در عصر مدرن، منیت انسان مدرن را بر پایه باورهای اومانیستی و پسااومانیستی تا به حدی پیش برده که ساختار اجتماع و فرهنگ را حول باورهای مدرن و پست مدرن قرار داده است. با بروز روش تجربی و علمی، در معنای اصلی دانش تغییراتی رخ داد و دانش یک چارچوب علوم طبیعی و تجربی به خود گرفت و هر گونه حالت غایت گرایانه از آن برداشته شد و آموزه «دانش برای دانش» تغییر کرد، به طوری که ملاک تعیین دانش «کارآمدی» شد. روش: روش این پژوهش، توصیفی-تحلیلی بوده است. یافته ها: یافته های پژوهش نشان داد که علوم مهندسی و پایه، در مرکز توجه قرار دارند و علوم انسانی در حاشیه اند. به عبارت دیگر؛ دانش باید به توانایی منجر شود و گر نه، اطلاق «دانش» بر آن، اشتباه است. نتیجه گیری: در جوامعی که معیار «کاربردپذیری» بر قلمروی «دانش علمی» آن حاکمیت یافته، سوال «آیا حقیقی است؟» به «چه فایده ای دارد؟» و «آیا کارآمد است؟» تقلیل می یابد. لذا نظام آموزش عالی کشور باید دانشجویان را در همه ابعاد وجودی پرورش دهد. رشته های علوم انسانی کمک می کنند که انسان، فرهنگ خود را درک و جایگاه خود را در جهان تعیین کند و نیروی تعقل را در جهت زندگی هوشمندانه اعتلا بخشد. به همین دلیل، مطالعات علوم انسانی باید اولویت داشته باشد.

کلمات کلیدی:

کارآمدی دانش، علوم انسانی، مشروعیت دانش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1378704>

